

**VARĖNOS RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS
DIREKTORIUS**

**ĮSAKYMAS
DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO VARĖNOS RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS
GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO**

2013 m. rugpjūčio 19 d. Nr. DV-746
Varėna

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (Žin., 1994, Nr. 55-1049; 2008, Nr. 113-4290) 29 straipsnio 8 dalies 2 punktu, Lietuvos Respublikos gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymo (Žin., 1997, Nr. 108-2728; 2012, Nr. 122-6126) 3 straipsnio 10 dalies 2 punktu, atsižvelgdamas į Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymą Nr. B1-336 „Dėl gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ (Žin., 2013, Nr. 48-2427):

1. T v i r t i n u Gyvūnų laikymo Varėnos rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisykles (pridedama).

2. N u s t a t a u, kad Gyvūnų laikymo Varėnos rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklės įsigalioja nuo 2013 m. rugsėjo 1 d.

Šis įsakymas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (Žin., 1999, Nr. 13-308; 2000, Nr. 85-2566) nustatyta tvarka.

Administracijos direktorius

Algis Miškinis

Vietinio ūkio ir turto valdymo skyriaus vedėjas

Egidijus Zaleskis
2013-08-19

GYVŪNŲ LAIKYMO VARĖNOS RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Varėnos rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius ir specialiuosius reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir bepiežiūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse.

Taisyklių nuostatos taikomos gyvūnų laikymui Varėnos rajono savivaldybės teritorijoje esančiose kaimo ir miesto gyvenamosiose vietovėse.

Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo (Žin., 1997, Nr. 108-2728; 2012, Nr. 122-6126), ir šių Taisyklių nuostatomis.

Taisyklėse vartojamos sąvokos:

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Gyvenamoji vietovė – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais, arba be jų gyvūnams vedžioti.

Renginys su gyvūnais – paroda, sporto varžybos, rungtnės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinė valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinis padalinys.

Žemės valda – nuosavybės teise valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

Uždara žemės valda – žemės valda, kurios teritorija yra aptverta tvora su vartais.

5. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir kituose teisės aktuose.

6. Bitės Varėnos rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse laikomos pagal šių Taisyklių 27–36 punktų reikalavimus.

II. GYVŪNO LAIKYTOJO PAREIGOS

7. Gyvūnų laikytojas, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų pareigų, turi:

7.1. užtikrinti, kad šunys, katės, šeškai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, laikantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus patvirtintų Pasiutligės kontrolės reikalavimų ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

7.2. nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūną Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinei valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai (toliau – teritorinė VMVT) arba privačiam veterinarijos gydytojui;

7.3. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atviruose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

7.4. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio formą tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliama į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

7.5. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33). Gyvūnų augintinių gaišenos turi būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais. Augintinių gaišenos gali būti laidojamos savivaldybės administracijos nustatyta tvarka savivaldybės administracijos įsteigtose gyvūnų augintinių kapinėse;

7.6. apie gyvūno dingimą pranešti seniūnijos pagal gyvūno laikymo vietą seniūnui ir apie tai viešai paskelbti.

III. DRAUDŽIAMŲ VEIKSMŲ

8. Asmenims, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų draudžiamų veiksmų, draudžiama:

8.1. vesti, neštis, eiti ar joti su gyvūnais, ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

8.2. su savimi turėti, joti, vestis ar neštis gyvūnus į masines žmonių susirinkimo vietas (išskyrus specialius renginius gyvūnams ar jų savininkams), kapines, ikimokyklinio ugdymo, švietimo, sveikatos priežiūros įstaigas ir jų teritoriją, vaikų žaidimų aikšteles, sporto aikštynus, stadionus, prie gyvenamųjų namų, jei yra šunų vedžiojimo aikštelė, į žaliąją veją; želdynus, išskyrus jų pakraščius arba įrengtas šunų vedžiojimo aikšteles, paplūdimius, Administracijos direktoriaus nustatytu maudymosi sezono metu;

8.3. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo. Išimtis – graužikų ir įvairių parazitų dezinfekcija, deratizacija ir dezinfekcija;

8.4. joti, vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti kitose draudžiamose vietose, kurias nustato Administracijos direktorius;

8.5. maudyti, prausti gyvūnus fontanuose, šaltiniuose, o viešuosiuose uždaruose vandens telkiniuose, upėse Administracijos direktoriaus nustatytu maudymosi sezono metu;

8.6. prekiauti naminiiais gyvūnais Savivaldybės nepatvirtintose ir su Varėnos rajono valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba nesuderintose vietose.

8.7. laikyti gyvūnus ant daugiabučių namų stogų, atviruose balkonuose, rūsiuose ir kitose bendrojo naudojimo (ar pagalbinėse) patalpose.

8.8. Draudžiama daugiabučiuose namuose ar jų teritorijoje laikyti pavojingus gyvūnus.

8.9. Ūkinės paskirties gyvūnus (išskyrus šunis) draudžiama laikyti (ganyti) želdynuose, pakelėse ir kitose bendrojo naudojimo teritorijose, dviejų butų ir daugiabučiuose namuose, šių namų balkonuose, rūsiuose, pusrūsiuose, palėpėse, cokolinio aukšto ir kitose patalpose.

IV. BENDRIEJI REIKALAVIMAI GYVŪNŲ LAIKYMOUI IR PRIEŽIŪRAI

9. Visiems gyvūnams laikyti turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.

10. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.

11. Tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, jie turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

12. Laikant gyvūnus pastatuose, juose turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams miegoti ar pakreikta tinkamų pakratų.

13. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

14. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.

15. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

16. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.

17. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be atitinkamos poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.

18. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

19. Gyvūnus, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), rekomenduojama laikyti taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

20. Gyvūnų laikymo vietos, ypač aptvarų, voljerų, įrengimui naudojamos medžiagos, laikymui ir priežiūrai naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

21. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro patvirtintais reikalavimais nesudėtingiems statiniams.

V. SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMOUI

22. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų.

23. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

24. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

25. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

25.1 į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) beprižiūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

25.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

25.3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

25.4. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

26. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos nustatyta tvarka.

27. Sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse gali būti nustatytas sodo sklype leidžiamų laikyti smulkių naminių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, kačių, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos, kurių privalo laikytis bendrijos nariai. Jei leidžiamų laikyti smulkių naminių gyvūnų rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ar sąlygos nėra nustatyti, taikomos Taisyklių nuostatos.

28. **Bitynuose** turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

29. Bičių laikytojas turi laikytis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos patvirtintų Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų.

30. Kiekvienas bitynas turi turėti bityno pasą, kurio formą tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnyba. Ne vėliau kaip per 30 dienų nuo bityno paso išdavimo bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius, kurie bus laikomi savivaldybės gyvenamojoje teritorijoje.

31. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens išpėjamas ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“ Ant ar prie išpėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir kontaktinis telefono numeris.

32. Bitynai ar veisliniai bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimuose.

33. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

33.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

33.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

34. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta 33.1. ir 33.2. punktuose galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

35. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, kurias tvirtina Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija.

36. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu išpėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie tikėtina, kad gali nukentėti nuo bičių.

37. Bičių laikytojas, turintis bityną savivaldybės gyvenamojoje vietovėje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

37.1. nuo jo įrengtų avilių, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta ne žemesne, kaip 2 m aukščio aklina tvora arba apsodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio;

37.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės;

37.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

VI. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

38. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant į vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą:

Gyvūno augintinio rūšis ir svoris, kg	Gyvūnui augintiniui skiriamas minimalus plotas, m ²			Minimalus plotas, skiriamas gyvūno augintinio vadai (8 savaičių amžiaus ir vyresniems jaunikliams), m ²	
	bute / name*	patalpoje, laikymo įrangoje**		iki 4 jauniklių	daugiau kaip 4 jaunikliai
		vienam	kiekvienam papildomam		
Katės	10	4	2	2	3

Šunys:					
iki 10 kg	10	4/8***	2/4***	2	3
10–20 kg	15	4/15***	2/7***	3	6
20–40 kg	20	6/25***	2/12***	4	8
per 40 kg	30	6/30***	3/15***	4	12

* – dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name;

** – gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje;

*** – pirma ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje ir išvedami pasivaikščioti ne rečiau kaip 1 kartą per dieną ne trumpesniam kaip 1 valandos laikotarpiui arba ne rečiau kaip 2 kartus per dieną ne trumpesniems kaip 30 minučių laikotarpiams. Antra ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, tačiau ne karto per dieną neišvedami pasivaikščioti.

39. Bute, privačiame name, kur gyvena kelios šeimos, leidžiama laikyti gyvūnus tik turint raštišką visų jame gyvenančių pilnamečių asmenų sutikimą.

40. Iš buto į laiptinę, koridorių ir kitas bendrojo naudojimo patalpas šunis būtina vesti su pavadėliu.

41. Gyvūną vežti liftu galima tik tada, jei tam neprieštarauja žmonės, esantys lifte.

42. Daugiabučių namų savininkų bendrijos pirmininkas arba namą administruojanti įmonė privalo teikti Administracijai informaciją apie administruojamuose namuose laikomus šunis, kates.

43. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašu, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnyba.

44. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų išsokti ar kitu būdu pabėgti.

45. Patalpos, voljero, narvo ar kitos laikymo įrangos, kuriuose laikomi šunys ar katės, plotas turi atitikti šių Taisyklių 38 punkte nustatytas normas.

46. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

47. Šuniui prieinamoje vietoje turi būti įrengta būda ar kita vieta (slėptuvė), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ir kurios dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, būtų toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būda turi būti pakelta nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo ar kitu būdu užtikrinama šuns poilsio vietos apsauga nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdos angą uždengti, kad į būdą nepatektų krituliai.

48. Uždaroje žemės valdoje šuo gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti.

49. Šunis rekomenduojama vedžioti savivaldybės administracijos įrengtose gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jos yra, kitais atvejais – laukymėse ar kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomais, ne mažesniais kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklais su užrašu, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šuns laikytojas, vedžiodamas savo augintinį uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jo šuo nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei nepabėgs iš aikštelės, šuo gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, vedžijantys šunis, turi surinkti jų šunų paliekamus ekskrementus ir kitus teršalus. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžijami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžijami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Šunį vedantis asmuo turi užtikrinti, kad šuo nekels grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams.

50. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir

1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2012 m. vasario 6 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 101/2012 (OL 2012 L 39, p. 133), laikytojai turi turėti teisėtą jų įsigijimą patvirtinančius dokumentus.

51. Pavojingi gyvūnai auginami ir laikomi pagal Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos tvirtinamas pavojingų gyvūnų laikymo ir auginimo taisykles. Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija vykdo Gyvūnų globos įstatymo priežiūrą pavojingų gyvūnų laikymo ir auginimo srityje.

VII. BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKINOJI GLOBA, LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

52. Bešeimininkių šunų ir kitų gyvūnų laikinąją globą ir gaudymą organizuoja Savivaldybės administracija pagal sutartis su šios veiklos vykdytoju, įteisinusiu savo veiklą įstatymų nustatyta tvarka (toliau – Organizacija). Sugauti bešeimininkiai neveisliniai šunys ir katės 14 parų glojami Organizacijos patalpose. Jei per tą laikotarpį neatsiranda savininkas ar norinčių priklausti gyvūną, Organizacija tampa gyvūno savininku. Jei pagaunami registruoti ir turintys ženklus šunys ir katės, pranešama gyvūno savininkui. Pastarasis turi sumokėti už šuns, katės sugavimą, laikymą ir priežiūrą. Jeigu savininko adresas nežinomas, o pagautasis gyvūnas turi jo tapatybės nustatymo ženklą, per 10 dienų pranešama Lietuvos kinologų draugijai, kad gyvūnas būtų identifikotas. Nenustačius šuns ar katės šeimininko, jis gali būti atiduotas asmeniui, panorusiam šį gyvūną globoti.

53. Asmuo, sulaukęs bepiežiūrį ar bešeimininkį gyvūną, bet negalintis jo laikyti, nedelsdamas apie tai turi pranešti Organizacijai arba Savivaldybės administracijos seniūnijai pagal gyvūno radimo vietą.

54. Organizacija, gavusi informaciją apie rastą bešeimininkį gyvūną, privalo nedelsiant paimiti jį ir apie tai viešai paskelbti. Jei įmanoma, pagal gyvūno identifikavimo požymius nustatyti gyvūno laikytoją ir jį informuoti apie tai. Šią informaciją pateikti ir Savivaldybės administracijos seniūnijai pagal bešeimininkio gyvūno radimo vietą.

55. Organizacija ir kiti gyvūnų globėjai turi laikytis Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnyje nurodytų ir kitų gyvūnų gerovę ir sveikatą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

56. Asmuo, priglaudęs bepiežiūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną policijai ir (ar) savo seniūnijos seniūnui.

57. Savivaldybės administracijos, įgyvendindamos bešeimininkių kačių kastravimo programas, atsižvelgdamos į gyvūnų globos organizacijų rekomendacijas, nustato bešeimininkių kačių šėrimo vietas. Bešeimininkių kačių šėrimo vietas turi būti parenkamos nuošaliau nuo gyvenamųjų ar visuomeninių pastatų, kad bešeimininkės katės galėtų netrikdomos paėsti. Bešeimininkių kačių šėrimo vietas turi būti pažymėtos aiškiai matomu, ne mažesniu kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklu su užrašu, pvz., „Savivaldybės patvirtinta bešeimininkių kačių šėrimo vieta Nr. ...“.

58. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik savivaldybės administracijos nustatytose vietose, kuriose gali būti įrengiamos specialios šėryklos. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkių kačių šėrimo vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

59. Laukinius paukščius, išskyrus balandžius ir varninius paukščius, galima lesinti žiemą, jei tam tikslui įrengiamos ir prižiūrimos lesyklėlės.

VIII . SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS DALYVAVIMO BEŠEIMININKIŲ KAČIŲ STERILIZAVIMO (KASTRAVIMO) PROGRAMOSE

60. Gyvūnų globos organizacijos (taip pat Organizacija), siekiančios vykdyti bešeimininkų kačių kastravimo programas Varėnos rajono savivaldybės teritorijoje, privalo:

60.1. kačių kastravimo programos projektą pateikti svarstyti Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu sudarytai Komisijai gyvūnų globos ir apsaugos tikslinėms programoms finansuoti (toliau – Komisija) ir gauti jos pritarimą;

60.2. atsižvelgti į Komisijos siūlymus, pastabas šių Taisyklių reikalavimams įgyvendinti;

60.3. paskirti programos projekte atsakingus asmenis (toliau – atsakingas asmuo) už bešeimininkų kastruotų kačių identifikavimą, skiepijimą nuo pasiutligės ir šerimą Savivaldybės administracijos direktoriaus nustatytose vietose bei sveikatos būklės priežiūrą.

60.4. Bešeimininkų kačių kastravimo programa gali būti vykdoma tokiam gyvūnų skaičiui, kuriam įgyvendinti Taisyklėse nustatytais sąlygomis pakanka Gyvūnų globos organizacijos turimų ar jai iš Savivaldybės biudžeto skirtų lėšų.

61. Asmuo, ketinantis šerti bešeimininkes kates, turi kreiptis į seniūniją, kurios teritorijoje bus šeramos bešeimininkės katės. Seniūnija, atsižvelgdama į asmens pasiūlymus, teritorijos ypatumus ir kitas aplinkybes, išrenka vietą, kurioje bus galima šerti kates. Kačių šerimo vieta turi būti žmonių nelankoma ar mažai lankoma, kiek galima nuošalesnė, atokiau nuo gydymo, švietimo įstaigų, visuomeninių pastatų ir gyvenamųjų namų.

62. Išrinkusi vietą, seniūnija surašo kačių šerimo vietos parinkimo aktą, kuriame nurodo: seniūnijos pavadinimą, akto surašymo datą, akto numerį, kačių šerimo vietos adresą ar vietą, asmens, kuris šers kates, vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, telefono numerį, elektroninio pašto adresą (jei turi). Akte turi būti nurodyta, kad asmuo susipažino su šių Taisyklių reikalavimais, įsipareigoja jų laikytis ir teikti reikalingą informaciją Savivaldybės pareigūnams. Aktą pasirašo seniūnas ir asmuo, kuris vykdys bešeimininkų kačių šerimą. Prie akto pridedama kačių šerimo vietos schema.

63. Bešeimininkes kates galima šerti tik toje vietoje, kurią nustatė seniūnija.

64. Asmuo, šeriantis kates, pasibaigus šerimui, turi sutvarkyti šerimo vietą (surinkti maisto likučius, šiukšles, indus ir panašiai) ir nuolat ją prižiūrėti, valyti, tvarkyti.

65. Gaudant bešeimininkes kates, draudžiamas kenksmingas elgesys su gyvūnais, turi būti užtikrinta, kad katė patirs kiek įmanoma mažesnę stresą ir nebus padaryta žalos jos sveikatai.

66. Bešeimininkės katės turi būti skiepijamos ir sterilizuojamos laikantis nustatytos skiepijimo ir sterilizavimo metodikos, siekiant išvengti žalos gyvūnui. Bešeimininkes kates sterilizuoti (kastruoti) gali tik licenciją turintis veterinarijos gydytojas. Paskiepyta ir sterilizuota katė prieš paleidimą turi būti pažymėta nukerpant vienos ausies trečdalį kaušelio.

67. Paskiepytas ir sterilizuotas kates asmenys paleidžia toje pačioje vietoje, kurioje jos buvo sugautos, ir gali jas toliau šerti ir prižiūrėti. Asmenys, atliekantys bešeimininkų kačių sterilizavimą (kastravimą), privalo kaupti ir saugoti duomenis apie paskiepytas ir sterilizuotas kates. Šią informaciją jie privalo pateikti suinteresuotoms institucijoms pagal jų prašymus.

68. Įstaiga, kuri rūpinasi bešeimininkų gyvūnų gaudymu, negali gaudyti pažymėtų sterilizuotų bešeimininkų kačių, išskyrus atvejus, kai katė kelia grėsmę kitiems gyvūnams, asmenų turtui ar pačiai katei akivaizdžiai reikalinga veterinaro pagalba.

IX. PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

69. Bendruosius reikalavimus renginių su gyvūnais organizavimui, sveikatos reikalavimus gyvūnams, naudojamiems renginiams su gyvūnais, reikalavimus gyvūnų laikymui ir

priežiūrai, prašymų išduoti leidimą organizuoti renginį su gyvūnais nagrinėjimo ir leidimų organizuoti renginį su gyvūnais išdavimo tvarką nustato Veterinarijos reikalavimai pramoginiams ir kitiems renginiams naudojamiems gyvūnams, kuriuos tvirtina Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba.

70. Renginių su gyvūnais organizatoriai privalo informuoti savivaldybės, kurios teritorijoje numatomi renginiai su gyvūnais, administraciją.

71. Savivaldybės administracija ir teritorinė VMVT suderina informacijos apie renginius su gyvūnais keitimosi tvarką.

X. LAUKINIŲ GYVŪNŲ GAUDYMAS IR LAIKYMAS

72. Sužeisti, rasti ar į asmenims priklausančią teritoriją patekę laukiniai gyvūnai privalo būti apžiūrėti veterinarijos gydytojo. Veterinarijos gydytojas įvertina gyvūno būklę, nesant jokių sveikatos sutrikimų, gyvūnas saugiai gražinamas į laisvę, prireikus - paliekamas gydyti, ir tik visiškai išgydytas saugiai gražinamas į laisvę.

73. Veterinarijos gydytojui nustačius gyvūno sveikatos sutrikimus, kurie po tinkamo gydymo neišnyks ir trukdys gyvūnui grįžti į gamtinę aplinką, suderinus su Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamento Varėnos r. agentūra, gyvūnas perduodamas asmeniui ar institucijai, galintiems sudaryti reikiamas laikymo sąlygas ir užtikrinti gyvūno gerovę.

74. Asmenys, pastebėję į Varėnos miestą atklydusį laukinį žvėrį, privalo apie jį pranešti Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamento Varėnos r. agentūrai, kuri nedelsdama imasi veiksmų, kad laukinį žvėrį sugautų ir gražintų į natūralią aplinką.

XI. LIGŲ PROFILAKTIKA

75. Nesveiki gyvūnai turi būti nedelsiant gydomi veterinarijos gydytojo. Draudžiamas nesveikų gyvūnų kontaktas su sveikaisiais. Privaloma vykdyti veterinarijos gydytojo nurodymus, susijusius su gyvūno sveikata ir priežiūra.

76. Gyvūnų savininkai privalo užtikrinti šunų, kačių ir šėškų, o užkrėstoje gyvūnų laikymo vietoje – visų imlių pasiutligei gyvūnų vakcinaciją nuo pasiutligės ne rečiau kaip vieną kartą per 12 mėnesių, jeigu kitaip nenurodyta vakcinos gamintojo instrukcijoje. Rekomenduojama šunis, kates kasmet vakcinuoti nuo infekcinių ligų (maro, infekcinio hepatito, gastroenterito ir kt.), atlikti gyvūnų dehelmintizaciją pagal veterinarijos gydytojo nurodytą grafiką. Šunims ir katėms nuo 3 mėn. amžiaus turi būti atliekama privaloma vakcinacija prieš pasiutligę. Asmenys, atsisakę skiepyti gyvūnus, yra baudžiami pagal Administracinių teisių pažeidimo kodekso 110, 161 str.

77. Jei gyvūnas apkandžiojo, apdraskė žmones ar kitus gyvūnus, ar gyvūno elgesys ir išvaizda įtartini, nukentėjęs asmuo, užpuolusio gyvūno savininkas, nukentėjusio gyvūno savininkas, gyvūną prižiūrintis asmuo nedelsdamas turi kreiptis į asmens sveikatos priežiūros įstaigą, kuri apie apkandžiojimą praneša Alytaus visuomenės sveikatos centro Varėnos skyriui, o šis informuoja Varėnos rajono valstybinę maisto ir veterinarijos tarnybą. Gyvūno savininkas, gyvūną prižiūrintis asmuo privalo vykdyti Alytaus visuomenės sveikatos centro Varėnos skyriaus ir Varėnos rajono valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nurodymus.

78. Apkandžiojusį ar įtartiną elgesio ir išvaizdos gyvūną reikia izoliuoti ir laikyti gyvūno laikymo vietoje arba gyvūnų globos namuose (jeigu tokie yra) ne mažiau kaip 14 parų ir sudaryti sąlygas veterinarijos gydytojui jį stebėti.

79. Įtariant, kad pagauti bešeimininkiai ar pasiklydę gyvūnai serga pasiutlige, jie turi būti laikomi gyvūnų globos namuose (jeigu tokie yra) ne mažiau kaip 14 dienų, kad būtų galima stebėti juos, nustatyti diagnozę, jų kontaktus su kitais gyvūnais ir žmonėmis.

80. Asmenys, radę dėl nežinomų priežasčių nugaišusį gyvūną, turi apie tai pranešti gyvūnų globos namams (jeigu tokie yra) ir Varėnos rajono valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai.

XII. AIKŠTELĖS ŠUNIMS VEDŽIOTI

81. Aikštelės šunims vedžioti gali būti įrengiamos teisės aktų nustatyta tvarka atskiruosiuose želdynuose, miško parkų pakraščiuose, neužstatytuose ir tam tinkamuose žemės plotuose.

82. Aikštelės turi būti aptvertos ne žemesne kaip 1,5 m aukščio tvora, kietos arba žolės dangos. Jose gali būti pastatytas šis inventorių: urnos šiukšlėms, suolai, urnos šunų ekskrementams supilti, informacinė lentelė, kurioje nurodyta, kas tvarko ir prižiūri aikštelę, išvardyti pagrindiniai aikštelės naudojimo reikalavimai.

83. Aikštelės turi būti prižiūrimos pagal sanitarinius higienos reikalavimus ir teritorijų priežiūros taisykles. Jos turi būti nuolat valomos, tamsiu paros metu gali būti apšviestos.

84. Įrengtos aikštelės žymimos užrašu „Aikštelė šunims vedžioti“ ir apvaliu 25 cm skersmens ženklu, kurio mėlyname fone pavaizduotas baltas šuns siluetas.

85. Aikštelės, jų inventorių turi būti dezinfekuojamas ne rečiau kaip vieną kartą per mėnesį, vasarą - kas 10 dienų.

86. Aikštelėse nėra įrengiamas šunų dresūrai reikalingas inventorių. Administracijos direktorių turi teisę nustatyti aikštelių šunims vedžioti skaičių, dydį ir jose įrengiamą inventorių. Už aikštelių įrengimą ir jų priežiūrą atsako seniūnijų seniūnai.

XIII. REGISTRAVIMAS, IDENTIFIKAVIMAS, RINKLIAVA

87. Šunų ir kačių savininkai privalo registruoti ir identifikuoti laikomus gyvūnus ir mokėti vietinę rinkliavą už gyvūnų registravimą ir laikymą daugiabučiuose namuose. Šunų ir kačių registraciją rajone atlieka Varėnos rajono savivaldybės administracijos seniūnijos (toliau – registratorius). Registratorius registruoja šunis ir kates, organizuoja vietinės rinkliavos surinkimą. Veislinius gyvūnus registruoja Lietuvos kinologų klubai.

88. Vietinės rinkliavos už gyvūnų registravimą ir laikymą daugiabučiuose namuose nuostatus tvirtina ir surinktų lėšų naudojimo tvarką nustato Savivaldybės taryba.

89. Jei registruojant šunį, neturintį kilmės dokumentų, kyla ginčas ar registratorius abejoja dėl šuns veislės, registratorius kreipiasi į savo nuožiūra pasirinktą kinologą ekspertą, kurio nuomonė dėl šuns veislės yra pagrindas registracijos dokumentuose nurodyti šuns veislę. Lietuvos kinologų draugija pateikia registratoriui kinologų ekspertų sąrašą.

90. Registruojant šunis, kates, išduodamas registravimo pažymėjimas ir atmintinė apie gyvūnų laikymą. Gyvūno savininkai, registravę gyvūnus iki 2004 m. rugsėjo 15 d. tatuiruote, privalo gyvūną identifikuoti.

91. Šunų ir kačių savininkai privalo užregistruoti ir identifikuoti laikomus gyvūnus nuo 4 mėnesių amžiaus. Registruodamas gyvūną, jo savininkas registratoriui pateikia asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą ir gyvūno įsigijimo dokumentus, jei tokius turi. Visi gyvūnai perregistruojami per 15 darbo dienų, pasikeitus gyvūnų savininkui ar gyvūno laikymo adresui.

92. Gyvūno savininkas per 15 darbo dienų nuo gyvūno netekimo, pardavimo, dovanojimo, nugaišimo ar eutanazijos (toliau – netekimo) dienos apie tai raštu praneša registratoriui (jei buvo atlikta eutanazija, pristato veterinarijos gydytojo pažymą) ir atsiunčia ar kitokiu būdu gražina registratoriui gyvūno registracijos pažymėjimą. Gyvūno savininkas apie gyvūno netekimą gali pranešti žodžiu, atvykęs pas registratorių ir pateikęs asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą ir gyvūno registracijos pažymėjimą.

93. Gyvūno savininkas per 3 darbo dienas nuo gyvūno dingimo dienos apie tai praneša registratoriui.

94. Gyvūno savininkas, atgavęs gyvūną, per 3 darbo dienas nuo gyvūno atgavimo dienos apie tai praneša registratoriui.

95. Asmuo, sulaikęs benamį gyvūną, privalo nedelsdamas apie tai pranešti gyvūno savininkui ir grąžinti jam gyvūną arba, jei jam nežinomas gyvūno savininkas, per 3 dienas pranešti apie gyvūno sulaikymą registratoriui ar policijai.

96. Nuo mokesčio už gyvūnų registraciją atleidžiami visų grupių invalidai, vieniši pensininkai, asmenys, turintys policijos, krašto apsaugos, priešgaisrinės apsaugos, žmonių gelbėjimo tarnybų pažymėjimus apie šunų reikalingumą tų tarnybų veiklai.

XIV. FIZINIŲ IR JURIDINIŲ ASMENŲ TEISĖS, PAREIGOS, ATSAKOMYBĖ

97. Asmenys turi teisę:

97.1. globoti gyvūnus, jei ši globa neturi neigiamų pasekmių gyvūnams ir žmonėms;

97.2. propaguoti gyvūnų globą;

97.3. reikalauti, kad būtų traukiami atsakomybėn asmenys, tyčia kenkiantys gyvūnams;

97.4. pasirūpinti sužeistais gyvūnais, pranešti apie juos kompetentingoms institucijoms, jei yra galimybė - pranešti gyvūno savininkui.

98. Asmenys, laiku nepaskiepiję gyvūnų nuo pasiutligės ar pažeidę Taisyklių reikalavimus, traukiami atsakomybėn Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso nustatyta tvarka.

99. Jei gyvūnų savininkai nevykdo gyvūnų globos ir apsaugos reikalavimų, teismo ar kitos kompetentingos institucijos (pareigūno) sprendimu gyvūnai gali būti paimti valstybės ar savivaldybės nuosavybėn. Nutarimą konfiskuoti gyvūną gali priimti ir Savivaldybės tarybos Administracinė komisija. Administracinės komisijos nutarimą vykdo Varėnos rajono gyvūnų globos namai (jeigu tokie yra) kartu su Administracinės komisijos nutarime nurodytu Alytaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Varėnos rajono policijos komisariatu.

100. Gyvūnų globos įstatymo vykdymą kontroliuojančių institucijų pareigūnai turi teisę:

100.1. įeiti į butą turint teismo sprendimą, jei ten nesilaikoma Taisyklių;

100.2. reikalauti iš savininkų būtinų dokumentų, informacijos ar paaiškinimų gyvūnų globos ir apsaugos klausimais;

100.3. teikti pranešimus, aktus teisėsaugos institucijoms, kad asmenys būtų patraukti administracinėn ar baudžiamojon atsakomybėn už gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo reikalavimų pažeidimus;

100.4. įteikti apylinkės teismui ieškininį pareiškimą, kad jis būtų skubiai išnagrinėtas, jei dėl savininko kaltės ar nerūpestingumo gyvūnui (gyvūnams) gresia neišvengiama žūtis nuo bado, troškulio, žemos ar aukštos temperatūros, ar kitų nuo gyvūno savininko priklausančių aplinkybių.

XV. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

101. Taisyklių laikymosi kontrolę vykdo Savivaldybės administracijos Vietinio ūkio ir turto valdymo skyrius ir seniūnijų seniūnai, Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos, Alytaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Varėnos rajono policijos komisariatas, Varėnos rajono valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, Alytaus visuomenės sveikatos centro Varėnos skyrius bei kitos įstatymais įgaliotos institucijos.

102. Asmenys, pažeidę gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

103. Gyvūno savininkas, laikytojas ar nukentėjęs asmuo nedelsdamas turi pranešti teritorinei VMVT ar sveikatos priežiūros įstaigai, jeigu šuo, katė ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

104. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir be priežiūros gyvūnus ir apie jiems žinomus žiaurus elgesio su gyvūnais atvejus.
